

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR.529
din 18.11.2015

Dosar nr.: 289/2015

Petiția nr.: 3053 din data 04.05.2015

Petent: Sindicatul "UNIO" din cadrul Universității "Alexandru Ioan Cuza" din Iași

Reclamat: Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" Iași

Obiect: tratamentul diferențiat aplicat personalului nedidactic din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza”, privind regimul juridic al sporului de vechime și modul de calcul al salariului convenit personalului nedidactic din învățământ

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1. Sindicatul "UNIO" din cadrul Universității "Alexandru Ioan Cuza" din Iași, cu sediul în Bdul Carol I, nr.11, județul Iași

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" Iași, cu sediul în Bdul Carol I, nr.11, județul Iași

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul arată că membrii de sindicat au calitatea de personal nedidactic în cadrul Universității "Alexandru Ioan Cuza" din Iași și au o vechime în muncă identică sau similară cu aceea a celorlalte cadre didactice și personal didactic auxiliar din cadrul Universității, care beneficiază de calculul sporului de vechime, calculat la salariul de bază (funcției) și nu este cuprins în salariul de bază, așa cum este calculat pentru personalul nedidactic.

III. Procedura de citare

3.1. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul a invocat din oficiu excepția de neкомпetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.2. Prin adresa nr. 3053 din 25.05.2015, respectiv adresa nr. 3629 din 26.05.2015, părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 09.06.2015. La audieri părțile au lipsit.

3.3. Prin adresa înregistrată cu nr. 4064 din 11.06.2015, excepția de necompetență materială, motivată, a fost comunicată petentului. Colegiul a pus în vedere petentului că CNCD nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța asupra aspectelor corelative actului de justiție, în mod special cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

3.4. Colegiul director a solicitat petentului să își formuleze propriile apărări față de excepția ridicată, acordând termen la data de 30.06.2015. Până la această dată petentul nu a comunicat punctul său de vedere.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul sesizează tratamentul considerat discriminatoriu aplicat personalului nedidactic din cadrul „Universității Alexandru Ioan Cuza” din Iași, privind regimul juridic al sporului de vechime și modul de calcul al salariului convenit personalului didactic și didactic auxiliar care lucrează în cadrul „Universității Alexandru Ioan Cuza”.

4.1.2. Petentul susține faptul că Statul Român, prin autoritatea unică legiuitoare-Parlamentul, a reglementat un regim juridic discriminatoriu privind salariul de bază convenit personalului care lucrează în învățământ, deosebind, fără a avea la bază criterii obiective și rezonabile între:

-modul de calcul al salariului de bază convenit personalului didactic și didactic auxiliar, pentru care sporul de vechime nu este inclus în salariu de bază, ci adăugat acestuia, conform Legii 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, pe de o parte și

-modul de calcul al salariului de bază convenit personalului nedidactic, pentru care sporul de vechime este inclus în salariul de bază, rezultând astfel un salariu mai mic, conform reglementărilor prevăzute în Legea 284/2010. Cele două categorii profesionale *“personal didactic, didactic auxiliar din învățământ, pe de o parte și personalul nedidactic din învățământ, pe de altă parte”* beneficiau de o reglementare unitară a sistemului de salarizare, inclusiv în ceea ce privește sporul de vechime, neexistând vreo deosebire în privința modului de calcul al sporului de vechime, în raport cu salariul de bază, potrivit Legii 284/2010, dar era imperios necesar ca legiitorul organic să elimine deosebirile radicale semnalate în modul de calcul al salariului, cu ocazia adoptării Legii/2011 referitoare la salarizarea în învățământ, ceea ce, din nefericire, nu s-a realizat.

4.1.3. Deși personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ îi este aplicabilă legea specială în materie de salarizare “în domeniul învățământului” având nr.63/2011, fără niciun temei, legiitorul omite în acest act normativ, categoria profesională a personalului nedidactic și nu ia în considerare faptul că și această categorie de personal muncește în învățământ, la instituții publice finanțate de la buget.

Pentru personalul nedidactic, legea 284/2010 se aplică și în prezent, deși aceasta este un act normativ cu caracter general și privește salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Efectele discriminării sunt și rămân în continuare inclusiv în anul 2015, după intrarea în vigoare a OUG 83/2014, care modifică Legea/2011, dat fiind faptul că OUG 83/2014 prevede în beneficiul personalului didactic și didactic auxiliar o dublă și distinctă majorare a salariului,

care operează cumulativ, atât la nivelul salariului de bază, cât și la nivelul sporurilor, așa cum rezultă din conținutul acestor norme juridice, respectiv art.2.

4.1.4. În aceste condiții, personalul nedidactic este defavorizat, pentru că sporul de vechime este inclus în salariul de bază, pe de o parte, iar pe de altă parte nu se poate prevala de beneficiile acestei legi, care reglementează salarizarea în învățământ, având un salariu mult mai mic din punctul de vedere al cuantumului rezultat din aplicarea Legii 284/2010.

4.2. Susținerile Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

4.2.1. Prin adresa nr. 3968 din 08.06.2015, reclamata invocă excepția lipsei calității procesuale pasive pe motiv că nu a făcut altceva decât să aplice întocmai legislația în materie, astfel încât *“discriminarea în materie de salarizare”* invocată, pentru personalul nedidactic, trebuie îndreptată împotriva Statului Român, prin autoritatea unică legiuitoare-Parlamentul.

4.2.2. Reclamata arată următoarele:

-începând cu 01.01.2011 salarizarea personalului nedidactic (consilier juridic, muncitor, paznic, îngrijitor, casier, funcționar, etc), din Universități, s-a făcut în conformitate cu Legea 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și Ordinul nr. 42/13.01.2011 de aplicare a acesteia, ca mod de stabilire a elementelor salariului brut, respectiv acesta este constituit din salariul funcției plus sporuri. Salariile funcției pentru aceste categorii de personal sunt cele reglementate de Ordonanța nr.10 din 30.01.2008 și până în prezent, salariile pentru categoriile de personal menționate, au fost menținute în plată, datorită restricțiilor bugetare, anual fiind emisă câte o hotărâre de Guvern care a stipulat acest lucru.

4.2.3. Pentru personalul didactic, de cercetare și didactic auxiliar, în perioada 2008-2015, s-au aplicat aceleași reglementări legale, care au prevăzut menținerea la același nivel al salariilor, în schimb modul de constituire al salariului brut a fost reglementat de Legea 63/2011, care prevede în mod expres că sporul de vechime nu este inclus în SALARIUL DE BAZĂ.

4.2.4. Reclamata respectă principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și al discriminării, de asemenea, în cadrul relațiilor de muncă funcționează principiul egalității de tratament față de toți salariații, acordând în mod egal drepturile care decurg din lege pentru toate categoriile de salariați. Astfel, dacă legislația specifică care reglementează salariile pentru personalul din învățământul superior, nu este unitară, sau are un caracter discriminatoriu, Universitatea nu își asumă nici o vină.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul director urmează să admită excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale,

Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

5.4. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că, în esență, petentul invocă vătămarea drepturilor sale prin efectul discriminatoriu al unor dispoziții normative, în speță modalitatea de aplicare a legii nr. 284/2010 lege cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice prin modul de calcul al sporului de vechime, calculat la salariul de bază.

5.5. Colegiul director a analizat fondul plângerii deduse soluționării și împrejurările invocate de petent, ce ar presupune analiza obiectului dedus soluționării, sub aspectul art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, exced prevederilor O.G. nr. 137/2000, deoarece acestea vizează în mod indisolubil modalitatea de interpretare a legii. Diferențele privind nivelul de salarizare apar în funcție de prevederile legale la momentul determinării dreptului de vechime în muncă.

5.6. Așa cum a reținut și Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 809 din 27 noiembrie 2007 și a reiterat în Deciziile sale cu nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial nr. 537 din 16.07.2008 „Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este o *reglementare specială care stabilește comportamentele considerate discriminatorii* în viziunea legiuitorului și creează mecanismele prin care orice tip de discriminare poate fi sancționat și eliminat”. Astfel, Curtea, în mod expres, desprinde scopul legiuitorului în reglementarea acelor „comportamente”, i.e. împrejurări de fapt aplicate la situația unor persoane, grupuri de persoane sau comunități comparativ cu alte persoane, grupuri de persoane ori comunități, ce pot fi reținute ca discriminatorii în ipotezele prevăzute de Ordonanța nr. 137/2000 republicată. De altfel, în deciziile sus menționate, Curtea Constituțională arată în mod explicit că „*actul normativ criticat sancționează contravențional orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată*”.

5.7. Este evident, în acest sens, că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu situațiile ce implică modificarea, completarea, respectiv adoptarea unor prevederi legale de către legiuitor și subsecvent modalitatea de interpretare și aplicare a acestora.

5.8. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru

Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul director ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor invocate, ca temei legal, în speța de față. De altfel, situația invocată în cauză pune în discuție drepturile subiective ale petentului în strânsă legătură cu interpretarea unor noțiuni care sunt reglementate de legiuitor prin acte normative. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

5.9. Cu atât mai mult, CNCD nu are competența rațiune materiae de a se pronunța cu privire la existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, relativ la dispozițiile O.G. nr. 137/2000, republicată. Pe de altă parte, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a statuat că în fața CNCD dispozițiile unei legi, reclamate ca având efect discriminatoriu, nu pot face, prin ele însele, obiectul unei sesizări întemeiate pe Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, ci doar al unei excepții de neconstituționalitate în a cărei soluționare Curtea Constituțională are atribuții exclusive, conform art. 146 lit. d din Constituția României.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate în plângere nu intră în competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării;
2. Clasarea/închiderea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita
Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – membru

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

LUMINIȚA GHEORGHIU – membru

MANOLE PETRE FLORIN – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Data redactării: 03.02.2015

Motivele de fapt și de drept redactate P.C.S.Tehnoredactat V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP